

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému **E. T.**, bývajúcí **B. o vymoženie 918,14 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 9 Er 871/2008, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. mája 2014 sp.zn. 15 CoE 165/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice uznesením z 10. septembra 2013 č.k. 9 Er 871/2008-14 exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia, vyhlásil za neprípustnú podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) a zastavil ju. Rozhodnutie o trovách exekúcie si vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti veci samej. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Zdôraznil, že neprijateľná rozhodcovská doložka ako neplatná nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. V dôsledku toho je rozhodcovský rozsudok nulitný, a ako exekučný titul neúčinný.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre z 30. mája 2014 sp.zn. 15 CoE 165/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1,2 O.s.p.). Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že dojednaná rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú podmienku, a preto je neplatná. Na základe uvedeného skonštatoval, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať daný spor a ním vydaný rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že v konaní na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, nakoľko je v exekučnom konaní vedľajšie účastníctvo vylúčené (rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C- 470/12), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k odmietnutiu dovolania ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. januára 2016

JUDr. Marián S l u k, PhD., v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová